

Prágai osztálykirándulás – 10K

Mikor az osztálykirándulásunkat terveztük, célunk volt, hogy minél maradandóbb emlékeket gyűjtsünk össze. Közös döntéssel a cseh főváros, Prága mellett döntöttünk.

Mivel Prága nincs a szomszédban, ezért szombat reggel a lehető legkorábban kellett elindulnunk, hajnali öt órakor. Odafele az izgalomtól senki nem tudott elaludni a fáradtság ellenére.

Három órás szünetet tartottunk Brno városában, megnéztük a várat, meghallgattuk a híres brnoi sárkány, és a kerék érdekes történetét, majd felsétáltunk a Petrov-hegyre és megnéztük a Szent Péter és Pál-katedrálist, majd indultunk tovább.

Tizenkét óra utazás után, mikor megérkeztünk Prágába, megvacsoráztunk, majd metróval bementünk a városközpontba. Az éjszakai pezsgő város mindenkit lenyűgözött, többek között a Nemzeti Múzeum kivilágított épülete, vele szemben a Szent Vencel-tér a lovas szoborral, csehek legtiszteltebb királyának emlékműve. Tapasztaltuk az itt élő emberek kisé fanyar humorát, akár saját maguk ellen is, amikor megtaláltuk a Szt. Vencelről készült szobrot, mely egy monda alapján készült, miszerint a király halálra hajszoalta lovát. A szobor ábrázolja, hogy annak ellenére, hogy az állat már elpusztult, a király meg akarja ülni. Még az este folyamán meghallgattuk, illetve megnéztük az órajátékot az Óváros-téren. Az óra érdekessége, hogy mutatja a Nap és a Hold állását és azt, hogy éppen milyen csillagjegyben vagyunk. Az időt nem mutatja. Visszautaztunk a szállásra és éjfél körül már mindenki elaludt a kimerültségtől.

Vasárnap reggel megreggeliztünk, majd találkoztunk az idegenvezetőnkkel, aki kilenc órától tizenhárom óráig szakszerűen körbevezetett Prágában. Elmentünk a prágai várhoz, megnéztük a Szent Vitus székesegyházat, amit mintegy hatszáz évig építettek, míg 1929-ben véglegesen felszentelték. Bepillantottunk az Arany utcácskába, amely a várfalban helyezkedik el. Hajdanán az adót fizetni nem kívánó aranyművesek ide telepedtek le, hogy a város védelmét élvezhessék, viszont ne tartozzanak pénzzel senkinek. Ezután megnéztük a régi zsidónegyedet, a zsinagógákkal és a több emeletes temetővel. Később átmentünk a Károly-hídon, megcsodáltuk az ország leghíresebb szentjének, Nepomuki Szt. János szerencsehozó szobrát. A szervezett program után, szabadon felfedezhettük a várost, így mindenki kihasználva a rendelkezésre álló időt, még egyszer szétnéztünk, majd kipróbáltunk egy kisebb éttermet. Megkóstoltuk a helyi specialitásokat, ettünk többek között knédlit is. Benéztünk pár szuvenír boltba, tökéletes ajándékot kerestünk a rokonainknak és a barátainknak. Tizenhét órakor gyülekeztünk, visszamentünk a buszhoz, majd visszamentünk a szállásra vacsorázni.

Hétfőn, reggeli után összeköltöttünk, bepaktunk a buszba, majd búcsút vettünk Prágától. Legközelebb csak tizenegy óra körül álltunk meg Telc-ben, a Morva-medence egyik legszebb településén, ahol végigsétáltunk a sértetlenül megmaradt 16. századi főtéren, amit reneszánsz polgári házak oszlopos lábakon álló sora keretez a színes álhomlokzatokkal. Mikor újra elindultunk, már tudtuk, hogy megállíthatatlanul hazafelé tartunk. Gyorsan haladtunk Magyarország felé, így körülbelül huszonegy órára mindenki hazaért.

Bár ez volt az utolsó közös osztálykirándulásunk, biztos vagyok benne, hogy mindenki a lehető legjobb emlékekkel gondol majd vissza erre a három napra.

Készítette: Morvai Anna, 10K

